อาทิตย์

24

กุมภาพันธ์

สัปดาห์ที่ 2
เทศกาลมหาพรต
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

บทอ่านจากหนังสือปฐมกาล ปฐก 15:5-12,17-18

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพาอับรามออกไปข้างนอก แล้วตรัสว่า “จงมองดูท้องฟ้า นับจำนวนดวงดาวเถิด ถ้าท่านนับได้” พระองค์ทรงเสริมว่า “ลูกหลานของท่านจะมีจำนวนมากมายเช่นนี้” อับรามเชื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงนับว่าความเชื่อนี้เป็นความชอบธรรมสำหรับเขา

พระองค์ตรัสกับเขาว่า “เราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้พาท่านออกจากเมืองเออร์ของชาวเคลเดีย เพื่อจะมอบแผ่นดินนี้ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของท่าน” อับรามทูลตอบว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะทราบได้อย่างไรว่า แผ่นดินนี้จะเป็นกรรมสิทธิ์ของข้าพเจ้า” พระองค์ตรัสกับเขาว่า “จงนำลูกโคตัวเมีย อายุสามปี แพะตัวเมียอายุสามปี และแกะตัวผู้อายุสามปี นกเขาและนกพิราบอย่างละตัว มาให้เรา” อับรามก็ไปนำสัตว์เหล่านี้ทั้งหมดมา ผ่าครึ่งตัววางไว้ตรงกันเป็นสองแถว แต่ไม่ได้ผ่านกเมื่อแร้งบินลงมาที่ร่างสัตว์เหล่านี้ อับรามก็ไล่มันไป

ขณะที่ดวงอาทิตย์จวนจะตก อับรามก็หลับสนิท ความมืดมิดที่น่ากลัวอย่างยิ่งมาครอบคลุมเขาไว้ เมื่อดวงอาทิตย์ตกและมืดลงแล้ว ก็มีหม้อไฟที่มีควันพวยพุ่งและคบเพลิงที่ลุกอยู่ลอยผ่านระหว่างกลางสัตว์ที่ผ่าซีกเหล่านั้น ในวันนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำพันธสัญญาไว้กับอับรามว่า “เรามอบแผ่นดินนี้ให้แก่ลูกหลานของท่าน ตั้งแต่แม่น้ำแห่งอียิปต์ ไปจนถึงแม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส”

เพลงสดุดี สดด 27:1-2,7-10,13-14

ก) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นความสว่างและทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้น
ข้าพเจ้าจะกลัวผู้ใด?
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นป้อมปราการปกป้องชีวิตของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าจะหวาดกลัวผู้ใดเล่า?
เมื่อคนชั่วร้ายเข้ามาโจมตีข้าพเจ้า เพื่อจะกินร่างข้าพเจ้า
คู่อริและศัตรูของข้าพเจ้านั่นแหละ จะต้องสะดุดและล้มลง
ข) ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดทรงฟังเสียงข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าร้องเรียกพระองค์
โปรดทรงพระกรุณาตอบข้าพเจ้าด้วยเถิด
ใจข้าพเจ้าคิดคำนึงถึงพระวาจาที่ว่า “จงแสวงหาใบหน้าของเราเถิด”
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้ากำลังแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์อยู่
ขอพระองค์อย่าทรงซ่อนพระพักตร์จากข้าพเจ้า
อย่ากริ้วและอย่าทรงขับไล่ข้ารับใช้ของพระองค์เลย
พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยเหลือข้าพเจ้า
โปรดอย่าทรงจากข้าพเจ้าไป อย่าทรงละทิ้งข้าพเจ้าไว้
ข้าแต่พระเจ้า ผู้ทรงช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้น
แม้บิดามารดาจะทอดทิ้งข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงรับข้าพเจ้าไว้

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวก ถึงชาวฟิลิปปี ฟป 3:20-4:1

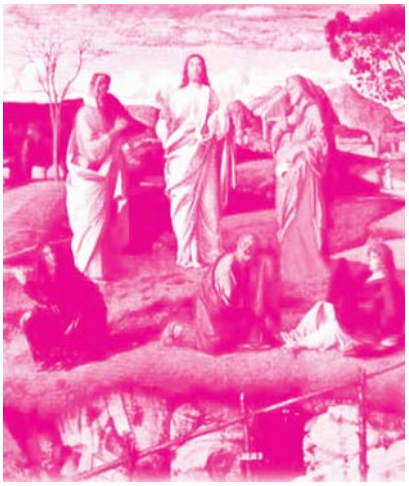

พี่น้อง บ้านเมืองของเรานั้นอยู่ในสวรรค์ เราเฝ้าคอยพระผู้ไถ่จากแดนนี้ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์จะทรงเปลี่ยนรูปร่างอันต่ำต้อยของเราให้เหมือนพระกายอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ ด้วยพระฤทธานุภาพที่ทำให้พระองค์ทรงบังคับจักรวาลทั้งหมดให้อยู่ใต้อำนาจของพระองค์ได้

พี่น้องที่รัก ผู้เป็นความปรารถนา เป็นความยินดี และเป็นประดุจมงกุฎของข้าพเจ้า จงยืดมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด ท่านที่รักทั้งหลาย

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา ลก 9:28ข-36

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงพาเปโตร ยอห์น และยากอบ ขึ้นไปบนภูเขาเพื่ออธิษฐานภาวนา ขณะที่ทรงอธิษฐานภาวนาอยู่นั้น ลักษณะของพระพักตร์เปลี่ยนไปและฉลองพระองค์มีสีขาวเจิดจ้า ทันใดนั้น บุรุษสองคนคือโมเสสและประกาศกเอลียาห์มาสนทนากับพระองค์ ทั้งสองคนปรากฏมาในสิริรุ่งโรจน์ กล่าวถึงการจากไปของพระองค์ที่กำลังจะสำเร็จในกรุงเยรูซาเล็ม เปโตรและเพื่อนที่อยู่ด้วยต่างก็ง่วงนอนมาก เมื่อตื่นขึ้น ก็เห็นพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์และเห็นบุรุษทั้งสองคนยืนอยู่กับพระองค์ ขณะที่บุรุษทั้งสองคนกำลังจะจากพระเยซูเจ้าไป เปโตรทูลพระองค์ว่า “พระอาจารย์เจ้าข้า ที่นี่สบายน่าอยู่จริง ๆ เราจงสร้างเพิงขึ้นสามหลังเถิด หลังหนึ่งสำหรับพระองค์ หลังหนึ่งสำหรับโมเสส อีกหลังหนึ่งสำหรับประกาศกเอลียาห์” เขาไม่รู้ว่ากำลังพูดอะไร ขณะที่เขากำลังพูดอยู่นั้น เมฆก้อนหนึ่งลอยมาปกคลุมเขาไว้ เมื่ออยู่ในเมฆ เขากลัวมาก เสียงหนึ่งดังออกมาจากเมฆว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรของเรา ผู้ที่เราได้เลือกสรร จงฟังท่านเถิด” เมื่อสิ้นเสียงนั้นแล้ว ศิษย์ทั้งสามก็เห็นพระเยซูเจ้าเพียงพระองค์เดียว เขาเก็บเรื่องนี้เป็นความลับ ไม่ได้บอกเรื่องที่เห็นให้ผู้ใดรู้เลยในเวลานั้น

ข้อคิด

พันธสัญญาที่พระเจ้าทรงกระทำกับอับราฮัมว่าจะมีบุตรหลานจำนวนมาก พร้อมกับได้รับแผ่นดินอุดมสมบูรณ์เป็นมรดก...พระสัญญานี้กว่าจะเป็นจริงก็ใช้เวลาเป็นพันปี...ต่อมาสมัยพระเยซูเจ้าพระองค์ทรงอธิบายเพิ่มเติมว่า ดินแดนพระสัญญานี้มิใช่อาณาจักรบนโลก แต่เป็น “แผ่นดินธรรม เป็นอาณาจักรพระเจ้า” ลูกหลานที่จะนับเข้าในพระอาณาจักรพระเจ้านี้ ต้องเกิดใหม่ด้วยเดชะพระจิตเจ้า ต้องดำเนินชีวิตตามพระธรรมคำสอนของพระเยซูคริสตเจ้า ยอมเผชิญความทุกข์ทุกชนิด แม้กระทั่งยอมสละชีวิตเพื่อพระเจ้าและเพื่อมวลชน ถ้าทำได้ดังนี้ เขาผู้นั้นจึงจะถูกนับเข้าเป็นสมาชิกลูกหลานของอับราฮัม เป็นบุตรสุดที่รักของพระเจ้าร่วมกับหมู่ผู้ที่มีความเชื่อทั้งหลาย